Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote polskie. :—: Poszczególny numer 0,30 złp. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 złp. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 złp. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.

Nr. 53 | Puck, środa, dnia 10 września 1924 r. | Rok 38

Treść:

416.
Ustawa z dnia 18 lipca 1924 r.
o sposobie zapłacenia podatku majątkowego w myśl ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym przez płatników, posiadających majątki (nieruchomości) ziemskie, związane ograniczeniami własności, w drodze sprzedaży tych majątków.

Art. 1. Na uiszczenie podatku, przewidzianego ustawą z dnia 11 sierpnia 1923 o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746), przez płatników, posiadających ordynacje lub majątki (nieruchomości) ziemskie, związane węzłem substytucji powierniczej, albo innemi ograniczeniami własności, stale do tych majątków (nieruchomości) ziemskich przywiązanemi, zezwala się na sprzedaż z tych majątków w drodze parcelacji części obszarów użytków rolnych, a to bez względu na szczegółowe postanowienia ustawowe, statutowe lub umowne, ograniczające prawo rozporządzalności danym majątkiem ziemskim (nieruchomością ziemską).

Art. 2. Parcelacyjnej sprzedaży mogą ulec tylko takie obszary z wymienionych w art. 1 majątków (nieruchomości) ziemskich, których część ceny sprzedażnej, płatna przed aktem kupna—sprzedaży i przy tym akcie, nie przewyższa sumy potrzebnej do uiszczenia podatku w myśl zasad ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym, oraz do pokrycia niezbędnych kosztów, poniesionych na przeprowadzenie pomiarów i planów.

Sumy, należne za grunty, sprzedane na mocy niniejszej ustawy, lub części tych sum, płatne przed aktem kupna—sprzedaży i przy tym akcie, po potrąceniu na rzecz właściciela kosztów przeprowadzenia pomiarów i planów, winny być wpłacone bezpośrednio do kas skarbowych właściwego sądu lub notarjusza, sporządzającego akt aljenacyjny, jako specjalnych poborców skarbowych.

O ile sprzedaż tych obszarów dokonywana będzie przy kredytowaniu części ceny kupna, to część ceny kupna, przewyższająca sumę niezbędną na pokrycie podatku majątkowego oraz kosztów przeprowadzenia pomiarów i planów, winna być wpłacona bezpośrednio do Banku Polskiego. Bank Polski otrzymane kwoty, po potrąceniu z nich wszystkich zaległych podatków państwowych, ulokuje w papierach, którym przysługuje prawo bezpieczeństwa pupilarnego, i złoży te papiery w swym depozycie, jako stały fundusz, podlegający ograniczeniom własności, związanym z majątkiem ziemskim, z którego zostały sprzedane odnośne obszary.

Art. 3. Udzielanie zezwoleń na wskazaną w art. 1 parcelacyjną sprzedaż należy do właściwego okręgowego urzędu ziemskiego, co się zaś tyczy majątków instrukcyjnych, to w stosunku do tych majątków konieczne jest uprzednie zezwolenie Ministra Reform Rolnych.

Przy dozwalaniu i przeprowadzaniu sprzedaży mają zastosowanie przepisy rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r., normujące przenoszenie własności nieruchomości ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 428), i ustawa z dnia 15 lipca 1920 roku o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 70

poz. 462). Na mocy niniejszej ustawy mogą ulec sprzedaży obszary tylko z tych majątków (nieruchomości) ziemskich, stanowiące odrębne jednostki hipoteczne w dniu 1 czerwca 1924 r. które nie są obciążone służebnościami pastwiskowemi i leśnemi. Wyżej powołane przepisy przy wykonywaniu niniejszej ustawy mają zastosowanie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Przy przeprowadzeniu sprzedaży majątku na rzecz podatku majątkowego grunty mają być sprzedawane przedewszystkiem bezrolnej i małorolnej ludności z uwzględnieniem zasad ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Art. 4. Sprzedana w trybie powyższym część gruntów jest wolna od wszelkich ciężarów i długów, obciążających cały grunt, z wyjątkiem wypadku, gdy sprzedana część gruntów jest jedynym przedmiotem hipoteki.

Art. 5. Płatnikom, uprawnionym do korzystania z postanowień ustawy niniejszej, może dyrektor właściwej izby skarbowej — z policzeniem 2% miesięcznie za zwłokę — terminy płatności podatku, wskazane w art. 49 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 746) i w art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1924 r. o poborze drugiej zaliczki na poczet podatku majątkowego (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 38), odroczyć na okres czasu, niezbędny dla przeprowadzenia formalności, połączonych ze sprzedażą gruntów, przyczem o ile idzie o raty podatku, płatne w 1924 roku, nie dłużej niż do końca grudnia 1924 r.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Reform Rolnych, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski.
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski.
Minister Reform Rolnych: W Kopczyński.
Kierownik Minist. Sprawiedliwości: Siennicki.
Kierownik Ministerstwa Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: Raczyński.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 29. 8. 1924 r.

Starosta: Lipski.

417.

Ustawa z dnia 31 lipca 1924 r. o poborze przez Skarb Państwa akcji nowych emisji.

Art. 1. W wypadkach, gdy nowe emisje akcji spółek akcyjnych wypuszczone zostają z zastrzeżeniem pierwszeństwa prawa poboru dla akcjonarjuszów spółki, Skarb Państwa uprawniony będzie narówni z akcjonarjuszami spółki do wykorzystania prawa poboru akcji nowej emisji zamiast tych akcjonarjuszów, którzy ze swego prawa poboru nie skorzystali.

Art. 2. Przywilej powyższy służyć będzie Skarbowi wyłącznie w stosunku do tych spółek akcyjnych, które zostały założone przed 1 sierpnia 1914 r.

Art. 3. Zarząd spółki akcyjnej obowiązany jest najdalej w ciągu miesiąca od terminu prekluzyjnego, wyznaczonego dla przedstawienia akcji poprzednich emisji i uskutecznienia poboru akcji nowej emisji (od terminu zamknięcia subskrypcji), zakomunikować Ministerstwu Skarbu dane o liczbie akcji, nie przedstawionych do nowej subskrypcji.

Decyzje sądowe w przedmiocie zakazów dokonywania tranzakcji i uskuteczniania wypłat z tytułów na okaziciela zaginionych lub co do których istnieje przypuszczenie, że zostały zniszczone lub zaginęły, o ile osoby, na których żądanie wspomniane decyzje zostały wydane, wykonają warunki emisji, traktowane będą narówni z akcjami, przedstawionemi w oryginale.

Art. 4. W terminie dwutygodniowym od daty otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w art. 3 ust. 1, władny będzie Minister Skarbu wykonać zastrzeżone na rzecz Skarbu Państwa prawo poboru akcji nowej emisji w granicach, w których uzna to dla Skarbu za korzystne.

O ile Minister Skarbu prawa poboru nie wykona, względnie wykona go tylko częściowo, zarząd spółki akcyjnej z resztą akcji nowej emisji postąpi w myśl obowiązujących przepisów.

Art. 5. Właściciele akcji, którzy w terminie prekluzyjnym z przyczyn uzasadnionych prawa swego do poboru akcji nowej emisji nie wykonali, będą mogli w ciągu lat pięciu od daty zamknięcia subskrypcji wystąpić z żądaniem odstąpienia im tych akcji, do których poboru uprzednio byli uprawnieni i które nabył dla siebie Skarb Państwa w wykonaniu zastrzeżonego w ustawie niniejszej przywileju.

Akcje te zostaną odstąpione po uiszczeniu sum, wyłożonych przez Skarb Państwa na nabycie tych akcji, kosztów, z tranzakcją związanych, i % stosunku 1% od sta miesięcznie.

Art. 6. Minister Skarbu oraz organa, przez niego upoważnione, mają prawo kontroli ksiąg handlowych spółki akcyjnej w celu sprawdzenia prawidłowości danych, przez spółkę przedstawionych (art. 3 ust. 1).

Art. 7. Zawarte w ustawach i w warunkach emisyjnych postanowienia, sprzeczne z niniejszą ustawą, tracą moc obowiązującą.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do emisji akcji już zakończonych, o ile akcje nowej emisji, względnie świadectwa czasowe nie zostały wydane ekcjonurjuszom.

Art. 9. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Ustawa niniejsza traci moc obowiązującą dnia 31 grudnia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: S. Wojciechowski
Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 29. 8. 1924 r.

Starosta: Lipski.

418.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 września 1924 r. o wykonaniu kontroli nad przestrzeganiem przez spółdzielnie kredytowe przepisów rozporządzenia o lichwie pieniężnej.

Na mocy § 5 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla spółdzielni trudniących się czynnościami bankowemi odracza się termin składania wykazów, o których mowa w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 684) do dnia 5 października 1924 r.

§ 2. Kontrola nad wykonaniem przepisów zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 574) przez spółdzielnie, wymienione w § 1 i należące do związków rewizyjnych (art. 68 i 70 ustawy z dn. 29 października 1920 r. o spółdzielniach Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), może być na podstawie zezwolenia Ministra Skarbu powierzona związkom rewizyjnym.

§ 3. Spółdzielnie należące do tych związków rewizyjnych, które uzyskały prawo kontroli na podstawie § 2 niniejszego rozporządzenia, czynią zadość obowiązkowi przewidzianemu w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 684), przedstawiając wykazy w oznaczonym terminie właściwym związkom rewizyjnym.

§ 4. W razie stwierdzonego przekroczenia przepisów zawartych w § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. o lichwie pieniężnej (Dz. U. R. P. Nr. 70, poz. 684), związek rewizyjny obowiązany jest zawiadomić o tem właściwą władzę skarbową II instancji.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: W. Grabski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 6. 9. 1924 r.

Starosta: Lipski.

419.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 sierpnia 1924 r. w sprawie podwyższenia taryfy opłat dla urzędników stanu cywilnego na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie art 1 ustawy z dnia 22 listopada 1921 r. o podwyższeniu taryfy opłat ustanowionej niemiecką ustawą z dnia 6 lutego 1875 r. (Dz. Urz. Rzeszy niemieckiej str. 23) dla urzędów stanu cywilnego b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 721) oraz art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30 p. 247), zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycje taryfy opłat ustanowionej niemiecką ustawą z dnia 6 lutego 1875 r. o urzędowem stwierdzaniu stanu osobowego i zawarcia małżeństwa podwyższa się na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego następująco:

1) za przedłożenie do wglądu rejestrów, a to za każdy rocznik . . . 1 zł
za kilka roczników łącznie jednak najwyżej . . . . . 3 zł
2) zapisemne upoważnienie w myśl § 43 (obecnie § 1321 ks. ust. cyw.) i za każdy uwierzytelniony wyciąg z rejestrów łącznie z należytością za czynności pisarskie . . . . 1 zł
Jeżeli wyciąg dotyczy kilku wpisów i wymaga przeszukiwań więcej niż jednego rocznika rejestrów, za każdy dalszy przeszukany rocznik . . . . 1 zł
jednakowoż łącznie najwyżej 3 zł 50 gr

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27 poz. 163).

Minister Spraw Wewnętrznych: Z. Hübner.

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 6. 9. 1924 r.

Przew. Wydz. Pow. Lipski.

420.

Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12. 7. 1924 r. w sprawie wykonywania wzajemnych zleceń Związków Komunalnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre Związki Komunalne nie odpowiadają i nie wykonują zleceń innych Związków Komunalnych, skoro te proszą o ściągnięcie podatków lub opłat komunalnych od osób, które zmieniły miejsce pobytu lub mają miejsce zamieszkania na obszarze innego Związku Komunalnego.

Podobne zapoznanie niezbędnej do współżycia Związków Komunalnych ze sobą zasady wzajemności powoduje niejednokrotnie nadmierną korespondencję między urzędami Związków Komunalnych a także często konieczność interwencji władz państwowych co obarcza nieproduktywną i zbędną pracą urzędy samorządowe i państwowe, hamując sprawność administracji.

Z uwagi na powyższe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, co następuje:

1) Powiatowe Związki Komunalne, Magistraty miast i urzędy gminne w sprawach, wynikających z własnego zakresu działania, powinni bezpośrednio odnosić się o wykonanie zleceń do odnośnych związków komunalnych.

2) Jeżeli mimo trzechkrotnego przypomnienia Związek Komunalny sprawy nie załatwi lub nie da odpowiedzi, należy o tem zawiadomić władzę nadzorczą opieszałego Związku Komunalnego. Władza nadzorcza obowiązaną jest wezwać dany organ komunalny do usprawiedliwienic się a w wypadku opieszałości zastosować środki przymusowe przysługujące jej z tytułu nadzoru.

Minister: (—) Z. Hübner.

Powyższe podaję wszystkim mi podległym urzędnikom do wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Puck, dnia 3 września 1924 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
Lipski.

421.
Obwieszczenie Wojewody Pomorskiego z dnia 27 sierpnia 1924 r. dot. terminu urzędowania Wojewódzkiej Komisji badania samochodów i egzaminowania szoferów.

Zawiadamiam, że Wojewódzka Komisja dla badania samochodów oraz egzaminowania kierowców urzędować będzie w wrześniu w dniach 12. i 26., w październiku 7. i 21., w listopadzie 7. i 21., w grudniu 9. i 19.

Za Wojewodę: (—) Inż. Maćkowski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 2. 9. 1924 r.

Starosta: Lipski.

422.
Obwieszczenie dot. zgłaszanie przedsiębiorstw przemysłowych do ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków.

Według obowiązujących przepisów prawnych podlegają obowiązkowi ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków wszystkie fabryki i warsztaty rzemieślnicze, które zatrudniają więcej jak 10 pracowników lub w których używa się motory lub maszyny pędzone pa ., wodą, lub inną siłą elementarną lub też zwierzęcą.

Niezależnie od powyższych warunków podlegają ubezpieczeniu także i mniejsze warsztaty rzemieślnicze, bez względu na urządzenie przedsiębiorstwa (maszynowe lub ręczne) i bez względu na ilość zatrudnionych pracowników i to: kowale, ślusarze, blacharze, dekarze, młynarze, kominarze i rzeźnicy. Ubezpieczeniu podlegają także wszelkie handle, o ile zatrudnia się w nich najmniej 2 pracowników, czynnych w handlu lub w składnicy, dalej wszystkie apteki, browary, skadnice, spichlerze, wiatraki, przedsiębiorstwa spedytorskie i przewozowe, rybołóstwo, żegluga wodna, przewoźnictwo, zakłady kąpielowe, lodownie oraz niewymienione tu przedsiębiorstwa pokrewne. Ubezpieczeni od wypadków muszą być także szoferzy, stajennicy, obsługacze łodzi bez względu na to, czy zatrudnieni są w przedsiębiorstwach przemysłowych czy też u osób prywatnych.

Ubezpieczeniu podlegają wszelkiego rodzaju budowle ziemne i nadziemne oraz budowle wykonane przez właścicieli w zarządzie własnym.

Wymienione powyżej przedsiębiorstwa i osoby powinny, o ile tego dotychczas jeszcze nie uczyniły, zgłosić swe przedsiębiorstwa względnie osoby bezzwłocznie do ubezpieczenia i to w Urzędzie Ubezpieczeń (Starostwo lub Magistrat). Niezgłoszenie przedsiębiorstwa pociąga za sobą karę aż do 300 złotych.

Poznań, dnia 21 sierpnia 1924 r.

Zarząd Ubezpieczalni Krajowej:
(—) podpis.

Powyższe ogłoszenie podaję do ogólnej wiadomości i przestrzegania.

Puck, dnia 3 września 1924 r.

Przewodniczący Urzędu Ubezpieczeń:
Lipski, Starosta.

423.
Obwieszczenie Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego w Warszawie podaje do wiadomości, że z dniem 1 września r. b. uruchamia magazyn sprzedaży wyrobów tytoniowych przy państwowej fabryce wyrobów tytoniowych (dawniej Goldfarb) w Stargardzie, ul. chojnicka.

Sprzedawcy wyrobów tytoniowych północnych powiatów Województwa Pomorskiego a mianowicie: 1) chojnickiego, 2) gniewskiego, 3) kartuskiego, 4) kościerskiego, 5) puckiego, 6) sępólskiego, 7) starogardzkiego, 8) tczewskiego, 9) tucholskiego i 10) wejherowskiego, obowiązani są od dnia 1 września rb. zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w wymienionej fabryce na warunkach, ustalonych rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 29 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 902 z 1923 roku).

Warszawa, dnia 14 sierpnia 1924 r.

Naczelny Dyrektor: w z (—) Tyszkowski.

Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego. Drukiem „Gazety Kaszubskiej" w Wejherowie.